

Μαρία Αυγέρη

“Η τέφρα της, τέφρα του”

The story of Tobias

Tobias burning the heart and liver of the fish; Tobias stoops, leaning on some prongs, and places the innards of a fish into a fire; a devilish spirit escapes with smoke up a chimney; beyond Tobias and Sarah prey together kneeling before a bed; after Heemskerck. 1556, Engraving, British Museum

(Ο Tobias, καίει την καρδιά και το συκώτι ενός ψαριού.

Σκύβει, τα ακουμπά σε κάποια σουβλιά μυτερά σαν δόντια και τοποθετεί τα σπλάχνα ενός ψαριού στη φωτιά.

Ένα διαβολικό πνεύμα δραπετεύει με τον καπνό μέχρι την καμινάδα.

Πέρα από τον Tobias και η Sarah μαζί του γίνεται θήραμα ενώ βρίσκονται κι οι δυο γονατιστοί μπροστά από το κρεβάτι.

Χαρακτική του Heemskerck, 1556. Βρετανικό Μουσείο)

Αθήνα, 2019

Η Μαρία Αυγέρη, γεννήθηκε στην Αθήνα. Σπούδασε στο Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης του Πανεπιστημίου Αθηνών, Πολιτικές Επιστήμες και Κοινωνιολογία στο Πάντειο Πανεπιστήμιο Αθηνών. Έλαβε μεταπτυχιακό τίτλο Εκπαιδευτικής Διοίκησης και Ηγεσίας, από το Ευρωπαϊκό Πανεπιστήμιο Κύπρου. Εργάζεται ως δασκάλα.

Τηλέφωνο επικοινωνίας: 0035799469513

Email: avgerimaria@gmail.com

Το παρόν έργο μπορεί να διαβαστεί ελεύθερα. Σε περίπτωση που κάποιος ενδιαφερθεί να το μεταφέρει στη σκηνή ή να το αναδημοσιεύσει, παρακαλείται να επικοινωνήσει με τη συγγραφέα.

“Η τέφρα της, τέφρα του”

Πρόσωπα: Έρικ, Ελένα, Μπρούνο και οι καλεσμένοι, Μάρτζι και Άντριου.
Ηχογραφημένη η φωνή της μάνας.

Περίληψη:

Ο Έρικ, άσημος συγγραφέας, γράφει μια νέα του υπόθεση, για έναν φόνο που συνέβη μέσα σε τσίρκο, κατά τη διάρκεια μιας παράστασης. Μεταβαίνοντας για να πάρει πληροφορίες για τη ζωή στο περιβάλλον αυτό, συναντιέται με τον νεαρό Μπρούνο, που εργάζεται σαν τροφός των ζώων.

Ο Έρικ τον προσκαλεί σπίτι του και αυτός πηγαίνει με τη φίλη του Ελένα. Όταν εκείνη βλέπει μια τεφροδόχο, ο Έρικ της λέει πως πρόκειται για τη στάχτη της μητέρας του.

Ο Μπρούνο, μια από τις επόμενες μέρες, βρίσκεται απανθρακωμένος στο καμαρίνι του και όλα τα στοιχεία οδηγούν σε πιθανή αυτοκτονία.

Όλα τα γεγονότα, σε συνδυασμό, οδηγούν στη συγγραφή ενός μυθιστορήματος, το οποίο, μετά από ανατροπές, εκδόθηκε γνωρίζοντας μεγάλη επιτυχία.

ΠΡΑΞΗ ΠΡΩΤΗ

Σκηνή Πρώτη

EPIK

(Καθισμένος σε μια καρέκλα, μπροστά στους θεατές. Κρατά ένα βιβλίο και μια τεφροδόχος πλάι του. Μιλάει τότε απευθυνόμενος στο κοινό, τότε στον εαυτό του με απότομες αυξομειώσεις χροιάς και έντασης στη φωνή και στο ύφος του. Δείχνει παρανοϊκός.)

Φαντάζομαι, πως μετά από χρόνια αναμονής, πλησιάζει η ώρα που θα ξαναβρεθώ όπως σήμερα, ενώπιόν σας. Προς το παρόν, πράττω και γράφω, όλα όσα στα οποία θα γίνετε μάρτυρες. Ένα βιβλίο γράφεται και ένας θάνατος σχεδιάζεται. Παράλληλα. Όλα γίνονται αργά και μεθοδευμένα. Κάθε γραμμή, μελετημένη προσεκτικά. Κάθε κεφάλαιο, πιο κοντά στο τέλος. Αληθινό για μένα όλο αυτό. Η αφήγηση των τελευταίων χρόνων μου. Με όσο σεβασμό αξίζει στα ονόματα αυτών που έζησαν την ιστορία που θα μείνει κλεισμένη σε μια ωραία, περιποιημένη βιβλιοδεσία προς πώληση. Μια ιστορία, που θα αφιερώσω στον πατέρα που λίγο έζησα, στον αδελφό που λίγο γνώρισα και ιδιαίτερα στη μάνα που πολύ αγάπησα.

Εκείνη, σαν γυναίκα που δόθηκε και πίστεψε τον άντρα που αγάπησε, θα ήθελε, έστω για λίγο, αυτά που της μείνανε, αυτά τ' ασήμαντα αποκαϊδία της που βρίσκονται τώρα κλεισμένα εδώ μέσα, να πετάξουν και να καταφέρουν να σταθούν, να χωθούν και να κολλήσουν πάνω σε κάτι που να περιέχει ακόμα ζωή. Κάπου ανάμεσά σας. Στο μαντήλι μιας κυρίας ή στα παπούτσια ενός νεαρού. Ακόμα καλύτερα, σε κάτι πιο πολύ δικό της. Θα προτιμούσε να σκορπιστεί πάνω στο χαλί. Να την πατάνε χωρίς σεβασμό. Να ξεκλέψει μια δική της γωνιά, μέχρι να τη βρει να τη ρουφήξει η ηλεκτρική. Και να ξαναβρεθεί με λίγα από τα κομμάτια της κι ως μη μπορεί να τα ενώσει. Ή να αναγκαστεί να ενωθεί με τη σκόνη που φοβόταν και απέφευγε στη ζωή της. Θα ήθελε να τα ζήσει όλ' αυτά που σχεδιάζω για χάρη της. Να τα δει. Την τροπή της ζωής όλων γύρω της, όπως η ίδια όρισε. Όλα για εκείνην γίνονται. Κι εγώ, δημιούργημά της. Έτσι θα βρει δικαιοσύνη.

Με συνόδεψε. Πάντα. Και πάντα εγκλωβισμένη ήταν, στη ζωή της. Όπως και είναι ακόμα, στον θάνατό της, μέσα εδώ. Σε μια τεφροδόχο. Σαν έκθεμα. Σε μια αίθουσα παρουσίασης. Μια παλινδρόμηση στη μακαριότητα. Το έργο μου της το χρωστάω. Για να δικαιωθεί. Ικέτευε γι' αυτό. Της το 'χα υποσχεθεί. Αν με ρωτάτε, σαν συγγραφέα, ναι. Είναι δύσκολο να φτιαχτεί. Αν με ρωτάτε σαν άνθρωπο απλό, θα στοιχίσει φτηνά. Αλλά θα γίνει όπως το ζήτησε. Θα πάρω πίσω όσα μου ανήκουν. Αυτά τα δώρα του πατέρα, που μόνος έπρεπε να καρπωθώ. Μέσα στα σπλάχνα της, που είναι μια χούφτα χώμα εδώ μπροστά μου τώρα, γεννήθηκα. Για τα σπλάχνα αυτά, που πόνεσαν, πόνεσα. Μέσα απ' αυτά μου τα σπλάχνα, που καίνε γι' αυτήν, μια μέρα θα φύγω για να ξαναβρεθώ κοντά της.

Ετοιμάζω ένα βιβλίο προς πώληση, όπου σας περιγράφω τον θάνατο ενός άντρα. Δεν θα γνωρίζει κανείς, εκτός από τους θύτες του, πως πρόκειται για τον φόνο του αδελφού μου. Πολλοί θα κρίνουν αρρωστημένο το έργο αυτό, αλλά κρίνουν από σκοπιά που, χωρίς να καταλάβουν πώς, τους έχει γίνει συνείδηση. Η ηθική, όμως, θα έπρεπε να ορίζεται ανάλογα με την περίπτωση. Για μένα, η λέξη αυτή δεν ζωντάνεψε μέσα μου. Δεν μου τη δίδαξαν ούτε την αναγνώρισα ποτέ. Η ιστορία μου, θα αναφέρεται σε όλα εκείνα τα πρόσωπα που ακολουθούσα από μακριά. Δεν μπορεί κανείς να πει με σιγουριά αν μια ιστορία, η οποιαδήποτε, αυτή, μια άλλη, είναι αληθινή. Ακόμα και η δική του. Ακόμα και όλων αυτών που υπάρχουν γύρω του. Μπορεί, όπως ζούμε παράλληλα, να πεθαίνουμε κι έτσι. Όσο πιο γρήγορα αντιληφθούμε το πόσο εύκολο είναι να εκπαιδευτείς για να δεχτείς τον θάνατο, τόσο πιο εύκολα θα μπορέσουμε να καταλάβουμε τις ψευδαισθήσεις γύρω μας. Η ζωή μας είναι ένας μεγεθυντικός καθρέφτης. Όπως οι άνθρωποι μας, έτσι κι εμείς μπορεί να μην υπήρξαμε ποτέ. Κι όμως, δύσκολα διακρίνουμε την αλήθεια μας. Ή αυτή των άλλων.

Το γράφω και για εσάς. Γιατί πάντα ο ανθρώπινος ψυχισμός, τρέφεται από τον θάνατο. Ειδικά, όταν έρχεται με δόλο. Όταν προέρχεται από άνθρωπο, απ' τη διαπλοκή της τρέλας. Θα γράψω για την επιθυμία ζωής, αλλά και την επιθυμία θανάτου, έτσι όπως εκφράζονται μέσα από αυτόν τον φόνο, που περιγραφικά θα ζήσετε, σε όσο χρόνο θα πάρει η ολοκλήρωσή του.

Σκηνή Δεύτερη

EPIK

(Μιλάει μόνος του, καθισμένος στο γραφείο, πλάτη, με το πρόσωπο προς το παράθυρο.)

Τον Έρικ Γουίλσον, ξέχνα τον. Όχι πια. Τέλειωσε. Μετά την αποτυχημένη προσπάθειά του στο σπίτι, έσβησε στην πτέρυγα της ψυχιατρικής. Όχι. Πρόσεξε. Δεν πέθανε. Η φλόγα του έσβησε. Ούτε συγγραφικά, έξι χρόνια εκεί μέσα μπαινοβγαίνοντας δεν έπιασε. Θα ήταν λάθος μου να χρησιμοποιήσω τ' όνομα αυτό ξανά. Μόλις τελειώσει αυτή η ιστορία, θα βγω από πολλά αδιέξοδα. Το έχω τάξει.

Με λένε Τομπάις. Μου αρέσει η ιστορία του με τη Σάρα... Τους γνώρισα στο Βρετανικό Μουσείο, όπου φιγούραραν σε ένα έργο χαρακτηριστικής του 1556. Οι δυο τους, γίνονται θήραμα ενός διαβολικού πνεύματος που δραπετεύει με τον καπνό από μια καμινάδα. Επιλέγω το Μαρς για επίθετο. Ταιριάζει πιο πολύ σε συγγραφέα. Τα τρία τελευταία χρόνια, δουλεύω πάνω σ' ένα βιβλίο. Αυτό που σκοπεύω να σας παρουσιάσω μια μέρα. Σχεδιάζω προσεκτικά το τελευταίο του κεφάλαιο. Ψάχνω για ένα τέλει τέλος. Αν και θα το στηρίξω στην απόφαση που έχω ήδη πάρει... Θα ταιριάζει σε όλο αυτό το τσίρκο που στηρίζεται η υπόθεσή μου. Θέλω να ταιριάζει γάντι. Σαν γάντι στο χέρι της μάνας μου. Έτσι το γράφω.

Τη νιώθω να μου κρατάει το χέρι. Με οδηγεί ακόμα. Από μέσα από αυτό το κουτί που την έκλεισα καμένη μετά τον θάνατό της. Για να την κρατήσω κοντά μου, μέχρι να νιώσω πως ξεχρέωσα. Εγωιστικά. Της μοιάζω πολύ. Ειδικά τα βράδια που κάθομαι και με βλέπω στο τζάμι την ώρα που σκέφτομαι την πλοκή. Ζωγραφίζομαι. Μεγαλώνω τα μάτια και ξυρίζω τα φρύδια, φουσκώνω τα μάγουλα και κοκκινίζω το στόμα. Θέλω να σπάσω την εικόνα αυτή. Με θολώνει.

(Ανάβει τσιγάρο, σηκώνεται και κάθεται πάνω στο γραφείο, βλέποντας κάπου προς το κοινό.)

Έχω βρει έναν νεαρό που ταίτζει ζώα σε τσίρκο. Λιοντάρια. Αναρωτιέστε πώς το σκέφτηκα αυτό; Μου είχε πει ο πατέρας μου μια ιστορία. Πως μια μέρα, περνούσε κάποιος έξω από το σπίτι με ένα μικρό γαϊδουράκι. Τον ρώτησε πού το πάει και του απάντησε πως το προορίζουν για τροφή στο τσίρκο. Το αγόρασε αμέσως. Του έδωσε όσα ζήτησε. Δεν τον ξανάδα, εκτός από μια μοναδική φορά, στα δεκαπέντε μου, που με συνάντησε για να μου μιλήσει για τον γιο που πρόσφατα είχε αποκτήσει. Έφυγε και μας εγκατέλειψε. Μάθαμε πως παντρεύτηκε την ερωμένη του, λίγο πριν αυτή γεννήσει τον άλλο. Εκείνον που μεγάλωσε αντί για μένα. Και σ' αυτούς έδωσε όσα ζήτησαν. Όσα στέρησε σ' εμάς. Από κείνη τη μέρα ξεκίνησαν όλα. Η μάνα μου μαράζωσε. Της έγινε εμμονή να παρακολουθεί τη ζωή τους. Μάθαινε με κάθε λεπτομέρεια το πώς ζούσαν. Μου τα 'λεγε και με πότιζε. Τον έχω βρει. Δεν ξέρει πως υπάρχω.

Εμμονικός κι εγώ, είπαν. Μέχρι παράνοιας. Ίσως και κάτι παραπάνω. Κάπως έτσι τα συνδύασα και τα βρήκα όλα. Με βοήθησε πολύ η Ελένα. Τη γνώρισα τον καιρό της νοσηλείας μας. Μου κρατούσε συντροφιά στους περιπάτους στα διαλείμματα και τις ελεύθερες συναντήσεις μας εκτός ομάδας, ιδρυματικοί, κλεισμένοι κι οι δυο εκεί μέσα, στην ίδια πτέρυγα. Βγαίνοντας από κει, συνέχισε να με συμπληρώνει και να με καθοδηγεί. Μιλώντας της, θυμόμουν τη μάνα. Δεν ήξερε από φόβο κι ενοχή. Μου έκανε οικείο τον θάνατο. Όλους τους τρόπους του, που καταλήγουν στην ίδια ιδέα. Μετάβαση στην αφάνεια, στη σιγή των ζωντανών. Έτσι, απλά. Θα μπορούσα να δώσω τα πάντα σ' αυτή τη γυναίκα.

Λοιπόν, θα του μιλήσω του τύπου. Εκείνος, δεν έμαθε ποτέ την ύπαρξή μου. Δεν θέλησαν να του το πουν. Δεν υπήρχε και λόγος άλλωστε. Ένας ετεροθαλής αδελφός, σ' αυτή την περίπτωση, ίσως δημιουργούσε μόνο προβλήματα. Θα προηγηθεί συνάντηση. Θα γίνει η γνωριμία μας. Θα του συστηθώ, όχι, βέβαια σαν αδελφός. Και μετά θα έρθει το ξεκαθάρισμα. Θα γίνει με όλη την κάλυψη που χρειάζεται. Χωρίς αχρείαστες πληροφορίες, απλά και λιτά. Με πολλή προσοχή. Όπως και στο βιβλίο που θα γίνει ο ήρωάς σας. Να πείθει. Και μετά, θα μπουν όλα στη θέση τους.

Ο πρωταγωνιστής μου, στο τραγικό τέλος που του ετοιμάζω, θα γίνει βορά των ζώων που αφοσιωμένος έτρεφε. Έξυπνο. Ακούγεται ρομαντικά απαίσιο.

(Αργά τη νύχτα. Ένας άντρας και μια γυναίκα στο γραφείο ενός σπιτιού. Η γυναίκα στέκεται στο περβάζι του παραθύρου. Κοιτάει έξω. Καπνίζει και ρίχνει τη στάχτη στο πάτωμα Εκείνος, κάθεται στο γραφείο.)

ΕΛΕΝΑ

Νέκρα παντού. Και μέσα και έξω. Δεν κινείται τίποτα. Σκοτάδια. Βαρέθηκα. Θα ασχολείσαι πολλή ώρα με το βιβλίο; Μ' αυτόν τι θα γίνει;

ΕΡΙΚ

Καλά, καλά. Σταματάω. Έχεις δίκιο. Αλλά με πιέζεις πολύ. Δεν είμαι έτοιμος ακόμα. Τόσο εύκολο το νομίζεις; Δεν το καταλαβαίνεις;

ΕΛΕΝΑ

(έντονα)

Εσύ πρέπει να καταλάβεις πως ο καιρός περνάει. Η μόνη εντολή που σου άφησε, είναι σαφής: Μόλις κλείσει τα τριάντα του, θα πας να ανοίξει ο δικηγόρος σου τη διαθήκη του πατέρα σας και τότε τα χάσαμε όλα. Μετρητά, μετοχές, ομόλογα και εκτάρια. Θα αποκαλυφτείς... Ο αδελφούλης σου, θα πάρει το μερίδιό του, τα μισά. Τα άλλα όλα και το βιβλίο μαζί τους, θα τα πάρεις στη φυλακή. Στο τέλος, κάποιος απ' όλους μας θα φέρει άσχημη ανατροπή, αν μέχρι τότε δεν έχει καταφέρει ακόμα και να τον ερωτευτώ. Μετά, θα μπορούσα να σκοτώσω εσένα. Δύσκολο δεν είναι.

ΕΡΙΚ

Άκου... Κάνω πολλή υπομονή. Πρόσεχε τα λόγια σου και βάλε το μυαλό σου να δουλέψει. Οι βιαστικές κινήσεις είναι επικίνδυνες. Με βασανίζει πολύ εκτός από το ξεκαθάρισμα απ' αυτόν και το πώς θα διατυπωθεί στην υπόθεση του βιβλίου. Δεν πρέπει σε καμιά περίπτωση να φανεί η σχέση κανενός μας και με τίποτα. Γι' αυτό μπλοκάρω.

(Παύση)

Να βάλω να πιούμε κάτι; Θα βοηθήσει.

ΕΛΕΝΑ

Νομίζω θα ήταν ό,τι πρέπει.

ΕΡΙΚ

Θέλεις τζιν ή κάτι άλλο; Για μένα θα βάλω λίγο ουίσκι.

ΕΛΕΝΑ

Κι εμένα απ' αυτό βάλε μου. Σκέτο.

EPIK

Ωραία. Απλώς, ηρέμησε λίγο. Βαρέθηκα τα υστερικά σου ξεσπάσματα.

ΕΛΕΝΑ

Να ηρεμήσω την ώρα που μου χτυπάει τα τηλέφωνα και ζητάει να πάω εκεί; Να σκέφτομαι πως θα ξανακοιμηθώ απόψε μ' αυτόν που πρόκειται να σκοτώσω;

EPIK

Πες μου πως άρχισες στ' αλήθεια να τον βλέπεις και κάπως, τώρα. Δεν θα μου έκανε μεγάλη εντύπωση, γλυκιά μου. Αλλά σκέψου το, ακόμα κι έτσι. Σκοτώνουμε ό,τι αγαπάμε. Αν το σκέφτεσαι διαφορετικά, παράτα τα. Αλλιώς, πάρ' το απόφαση πως αυτό θα γίνει. Στο κάτω κάτω, εσύ το σκέφτηκες. Και με όρους δικούς σου. Όλα μισά μισά. Περιουσίες και οι ευθύνες τους μαζί. Το δικό του μισό θα είναι δικό σου. Θα φτιάξουμε τη ζωή μας. Θα φύγουμε από δω. Στα μέρη σου, αγάπη μου. Ιταλία.

ΕΛΕΝΑ

Εγώ είμαι έτοιμη. Εσύ πρέπει να το χωνέψεις. Τα συναισθηματικά σου σε μπλοκάρουν. Όταν ξεκολλήσεις, θα πάνε όλα καλά.

EPIK

Να πετύχουν όλα θέλω. Χωρίς λάθη. Αυτό ζητάω. Μη γίνεσαι επικίνδυνη. Δεν είναι τόσο απλά όσο πας να τα κάνεις.

ΕΛΕΝΑ

(με στόμφο και ειρωνεία)

Αν θες να εντυπωσιάσεις, αγαπημένε μου, γράψε για τη στάχτη των ζώων. Αυτά που ξεμένουν αφάγωτα. Γράψε κάτι για ξεσκισμένα σπλάχνα, σαν τα δικά σου. Κομμάτια που ρίχνουν στη φωτιά πριν προλάβουν να βρωμίσουν. Κάτι τέτοιο να μπει για τη σκηνή του θανάτου του. Αυτά πουλάνε. Αρέσουν στον αναγνώστη οι ωμότητες κι η σαπίλα. Γραμμένα ποιητικά. Του γλυκαίνουν τα ένστικτα.

EPIK

(φωνάζει απειλητικά)

Ως εδώ. Το παρατραβάς. Κόψε τις ειρωνείες και κράτα λίγο τα όριά σου. Αν είναι να γράψω για κάτι ωμό, αυτό θα είναι η αλήθεια. Πρόσεξε τη σχέση σου με τα πράγματα, επομένως.

ΕΛΕΝΑ

Αυτό είναι απειλή;

EPIK

Όπως θέλεις, πάρ' το. Η κατάσταση είναι στα χέρια μου. Δεν χειρίζεσαι, χειρίζω. Τέρμα. Ως εδώ.

ΕΛΕΝΑ

Εντάξει. Όπως θες. Κατάλαβα. Τώρα αρχίζει το παιχνίδι.

EPIK

Καιρός ήταν. Και σταμάτα τις εξυπνάδες. Δεν είναι ώρα.

ΕΛΕΝΑ

Συγγνώμη. Πιστεύεις πως δεν ανησυχώ για σένα; Δεν με αφορά η επιτυχία σου;

EPIK

Να μην ανησυχείς. Σου φαίνομαι απόφοιτος των καλών τεχνών; Δεν κάνω μόνο σχέδια. Εκτελώ. Όλα θα πάρουν τον δρόμο τους. Θα γίνει γρήγορα όπως το ζήτησε η μάνα μου. Όπως το ήθελε και όπως το είχε προβλέψει. Με βασανίζει η εκδίκησή της. Δεν έχει φύγει ακόμα από δω. Το σώμα της έγινε στάχτη, αλλά η ψυχή της περιμένει.

ΕΛΕΝΑ

Αυτά ακριβώς ζητάει ο κόσμος. Αυτά που λες. Την εξοικείωση με ό,τι τον φοβίζει. Θέλει να διαβάξει ξανά και ξανά, ασταμάτητα για τον θάνατο. Για το ότι όλοι θα φύγουμε κάποτε κι ότι ως εκείνη την ώρα, πριν μας λιώσει το χώμα, θα πρέπει να έχουμε γίνει σε κάτι χρήσιμοι. Τους απορροφάνε αυτά. Αποπροσανατολίζονται και χάνονται. Γι' αυτό και δεν πρόκειται να κάνουν καμιά σύνδεση. Όσο κοντά και να φτάσουν. Και οι δυο σας θα φανείτε χρήσιμοι. Θα θυσιάσετε ο ένας τη ζωή του κι ο άλλος το γράψιμό του. Με μια ιδέα κλεμμένη. Μη σε ανησυχεί.

EPIK

Δεν με φοβίζει αυτό. Θα γίνει όλο ωραία. Εκείνος, θα χρησιμοποιηθεί μέσα απ' τις σελίδες ανώδυνα. Η αναφορά του δεν θα τρομάξει κανέναν. Όσο πιο κοντά στην πραγματικότητα η αφήγηση, τόσο πιο μακριά από την απόδειξη. Η υποψία η ίδια θα τους απομακρύνει από την αλήθεια.

ΕΛΕΝΑ

Ακριβώς. Τώρα τα λες καλά. Η υποψία θα δημιουργήσει εκείνη ακριβώς την ψευδαίσθηση που όλοι ζητάμε. Να είμαστε κάποιου το θύμα. Θα το αποδώσεις γράφοντάς το απαλά. Τόσο, που μόνο εκείνος θα το ξέρει. Ίσως να προλάβει και να το διαβάσει. Θα μπορούσε να μάθει και για το δικό του τέλος, πριν εκδοθεί το βιβλίο. Μια παράταση στον τρόμο του.

EPIK

Μια τελετή θα είναι όλο. Θα γίνει στη μνήμη της μητέρας. Θα κλειστεί κι αυτός, όπως εκείνη, αιώνια, κουβαλώντας την ιστορία μας από κεφάλαιο σε κεφάλαιο ως το τέλος. Θα είναι κάπου εδώ γύρω και θα το βλέπει. Τη νιώθω.

ΕΛΕΝΑ

(ειρωνικά, έντονα, καγχάζοντας)

Κάπου φαίνεται αστείο, το να βρίσκεσαι κάπου στο πλάι της σκόνης σου και να παρακολουθείς το τι σου συμβαίνει, χωρίς να μπορείς να παρεμβείς. Ή, καλύτερα, τραγικό. Αρχικά, Έρικ. Φτάνει. Ωραία τα λες με τους παραλογισμούς σου, αλλά πρέπει να προχωράμε. Τελευταίο κεφάλαιο. Στις σελίδες που γράφεις θα μείνει καλά κλεισμένο. Εκεί θα είναι όλο το έργο μας. Μη σε εμποδίζουν παραπανίσιες σκέψεις. Θα το φροντίσω εγώ σύντομα. Στάχτες.

EPIK

Γλυκιά μου Ελένα, ξέρεις, με εννευρίζεις. Σου ξαναλέω να είσαι πιο συγκρατημένη. Συνήθως ξεφεύγεις και ξεχνάς το πιο σημαντικό κομμάτι στη σχέση μας. Πληρώνεσαι. Να μιλάς λιγότερο.

(Παύση. Πλησιάζει στη βιβλιοθήκη, παίρνει στα χέρια του ένα βάζο και απευθύνεται σ' αυτό.)

Όλα καλά θα πάνε, μητέρα. Ξεκουράσου.

(Μεταφέρει την τεφροδόχο πάνω στο γραφείο του και κάθεται.)

ΕΛΕΝΑ

(Στέκεται πίσω του και τον χαϊδεύει στον λαιμό. Μιλάει προκλητικά και δείχνει αδιάστακτη.)

Αν κάπου εδώ μέσα πράγματι αιωρείται η ψυχή της κι ακούει, θα σου ζητούσε να την ελευθερώσεις. Έστω και τώρα. Με όποιον τρόπο. Ν' ανασάνει μετά θάνατον. Την πονάς έτσι.

EPIK

(Σηκώνεται κι απομακρύνεται.)

Η μάνα μου θα προτιμούσε να σκορπιστεί ανάμεσα σε κόσμο. Ούτε σε θάλασσα ούτε σε βουνό. Δεν θα την ενδιέφερε. Της ήταν μακρινά κάτι τέτοια. Βαρετά. Ο κόσμος της έλειπε. Η ζωντάνια από τη ζωή της. Από μένα τη ζητούσε. Ικέτευε γι' αυτήν. Της την χάριζα. Της χάριζα τη ζωή μου. Κι όταν πέθανε, έφυγα ο μισός μαζί της.

(Σε καμαρίνι Τσίρκου. Χτυπάει η πόρτα.)

ΜΠΡΟΥΝΟ

(ακούγεται από μέσα)

Μπορείς, σε παρακαλώ, να δεις ποιος είναι;

ΕΛΕΝΑ

(κοιτάει από το ματάκι της πόρτας)

Ήρθε εκείνος ο τύπος. Είναι ο συγγραφέας που θέλει να σου μιλήσει.

ΜΠΡΟΥΝΟ

Α, ναι. Ξεχάστηκα. Σήμερα του είχα πει. Πες του να περάσει.

ΕΛΕΝΑ

(Κατευθύνεται προς το μέρος του. Του μιλάει επιτακτικά.)

Πρόσεξε τι θα σου πω. Μη διστάσεις. Στο ψαχνό. Οικονομική συμφωνία αμέσως. Για να 'ρθει ως εδώ, φαίνεται πως καίγεται. Ρώτα τον τι προσφέρει.

(Εμφανίζεται ο Έρικ και πλησιάζει προς τον Μπρούνο. Χειραψία.)

ΕΡΙΚ

Καλησπέρα σας. Ο Μπρούνο, όπως με ενημέρωσαν. Χαίρομαι που σας συναντώ.

ΜΠΡΟΥΝΟ

Καλησπέρα, κύριε. Παρακαλώ, καθίστε.

ΕΡΙΚ

Ευχαριστώ. Πρώτη φορά στα σαράντα πέντε μου, νιώθω κάπως αμήχανα. Έκανα πολύ καιρό περιμένοντας αυτή τη στιγμή. Έψαξα αρκετά μέχρι να καταφέρω να έρθω σε επαφή μαζί σας. Γενικά, δεν είναι και το πιο εύκολο πράγμα το να ζητάς να βρεις μια ώρα ώστε να συναντήσεις κάποιον που εργάζεται κάτω από τις δικές σας συνθήκες. Σίγουρα, δεν θα σας απασχολήσω πολύ επί του παρόντος. Άλλωστε, δεν θα επαρκεί ο χρόνος που θα έχετε στη διάθεσή σας απόψε.

ΜΠΡΟΥΝΟ

Για τι πρόκειται, κύριε;

ΕΡΙΚ

Ονομάζομαι Τομπάιαν Μαρς. Είμαι συγγραφέας. Μάλλον, δεν θα με έχετε ακουστά, αν και αρκετοί άλλοι σαν εμένα φέρουν το ίδιο επίθετο, αληθινό ή ψευδώνυμο. Θα επιθυμούσα, αν συμφωνείτε, να μου δώσετε κάποιες πληροφορίες τόσο για εσάς σαν εργαζόμενο σε αυτόν τον χώρο, όσο και για τη ζωή των άλλων ανθρώπων που ζουν και εργάζονται γενικότερα στο τσίρκο. Κάπως σαν συνέντευξη. Μπορείτε να το πείτε κι έτσι, αν θέλετε. Με ενδιαφέρει πολύ.

ΜΠΡΟΥΝΟ

Ενδιαφέρον ακούγεται. Τομπάιαν Μαρς, είπατε; Σίγουρα δεν έχω ιδιαίτερη σχέση με τη λογοτεχνία, αλλά πράγματι, δεν σας έχω καθόλου ακουστά. Όπως θα έχετε ήδη πληροφορηθεί, λέγομαι Μπρούνο Γουίλσον. Από πού προέκυψε, κύριε, η επιθυμία σας αυτή; Σε τι θα μπορούσα να σας βοηθήσω;

EPIK

Ναι. Γνωρίζω το όνομά σας. Μου συνέστησαν εσάς στην τηλεφωνική επικοινωνία που είχα πριν έρθω. Μου είπαν πως ασχολείστε με την εκτροφή των ζώων. Εδώ και χρόνια, γράφω μυθιστορήματα. Δηλώνω συγγραφέας, ως τώρα όμως, δεν κατάφερα να γράψω κάποιο που να γίνει επιτυχία. Ξεκίνησα πρόσφατα να υλοποιώ στη σκέψη μου μια καινούρια υπόθεση, που εκτυλίσσεται στον ιδιαίτερο επαγγελματικό σας χώρο. Θα μου ήταν πολύ χρήσιμη η βοήθειά σας, εφ' όσον φυσικά, δεχτείτε.

ΜΠΡΟΥΝΟ

Βέβαια, θα με συγχωρέσετε, αλλά θα ήθελα να γνωρίζω και το αν η πρότασή σας αποτελεί και κάποιου είδους οικονομική συναλλαγή. Εννοώ, πως θα ήθελα να γνωρίζετε ότι τον ελεύθερο χρόνο μου, ασχολούμαι με μικροδουλειές που προκύπτουν, λόγω του ότι χρειάζεται να συμπληρώνω το εισόδημά μου. Στη θέση σας σήμερα θα συναντούσα έναν ηλικιωμένο κύριο, για συμφωνία εκτροφής των ζώων που διαθέτει. Όπως καταλαβαίνετε, ήδη το ανέβαλλα.

EPIK

Μα τι λέτε, τώρα; Εξυπακούεται, αγαπητέ μου. Αλίμονο. Θα συμφωνήσουμε να σας δώσω το ποσό που θα μου προτείνετε, εφόσον θα είναι κάποιο λογικό.

ΜΠΡΟΥΝΟ

Μην ανησυχείτε. Θα το συζητήσουμε και με την Ελένα και θα σας απαντήσω ως κύριο, τηλεφωνικά. Σίγουρα δεν θα ζητήσω κάτι παράλογο. Άλλωστε, θα ήθελα να πιστεύω πως ήδη μιλάμε σε μια πιο φιλική βάση. Αρκεί να πιστεύετε πως θα μπορέσω να σας βοηθήσω αρκετά.

EPIK

Είμαι σχεδόν σίγουρος. Είστε για μένα το πιο κατάλληλο άτομο. Πιστέψτε με.

ΜΠΡΟΥΝΟ

Ωραία, λοιπόν. Σας ακούω.

EPIK

Σκέφτομαι, πως ίσως, θα ήταν καλύτερα να τα πούμε σε πιο χαλαρή και φιλική ατμόσφαιρα σπίτι μου. Εδώ, ο χρόνος θα είναι περιορισμένος λόγω των υποχρεώσεών σας, νομίζω.

ΜΠΡΟΥΝΟ

Με καλείτε στο σπίτι σας, θέλετε να πείτε;

EPIK

Θα ήταν χαρά μου να δεχτείτε μια πρόσκληση σε δείπνο. Θα έχω κι άλλους καλεσμένους. Ένα φιλικό μου ζευγάρι. Δεν θα σας βάλω σε δύσκολη θέση. Πιστέψτε με. Εννοείται πως μπορείτε να φέρετε και κάποιο δικό σας πρόσωπο. Την κοπέλα σας, ίσως.

ΜΠΡΟΥΝΟ

Αν και δεν έχουμε γνωριστεί αρκετά, γιατί όχι; Μου φαίνεστε συμπαθής. Σας να σας ξέρω εδώ και πολύ καιρό. Θα ήταν τιμή μου, λοιπόν. Θα συνοδεύω την Ελένα. Γνωριστήκατε ήδη.

EPIK

Ναι, βέβαια. Τη γνώρισα. *(Πλησιάζουν και κάνουν εγκάρδια χειραψία.)* Ευγενική και όμορφη παρουσία. Θα πρέπει να είστε περήφανος με μια γυναίκα που αξίζει θαυμασμό.

ΕΛΕΝΑ

Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε. Αν και νιώθω κάπως αμήχανα, μπορώ να σας πω ότι με κολακεύετε.

EPIK

Παρακαλώ, κυρία μου. Είναι αλήθεια πως είστε αξιοπρόσεκτη. Μπορείτε να με αποκαλείτε Τομπάις. Λοιπόν, αγαπητέ κύριε Γουίλσον. Απ' ό,τι είδα στο πρόγραμμά σας, αν δεν κάνω λάθος, τα Σαββατοκύριακα έχετε παραστάσεις.

ΜΠΡΟΥΝΟ

Ακριβώς. Ίσως θα ήταν πιο εύκολο και για εσάς, λοιπόν, μια μέρα μέσα στην ερχόμενη εβδομάδα. Τις Πέμπτες έχω πάντα ρεπό, αν βολεύει κι εσάς. Τι λέτε;

ΕΡΙΚ

Είναι πολύ καλή μέρα. Συνήθως Πέμπτη τρώμε μαζί και με τους φίλους που πρόκειται να καλέσω. Σας περιμένω, λοιπόν, την ερχόμενη εβδομάδα. Κατά τις εφτά. Αυτή είναι η διεύθυνσή μου. Στο φαροχώρι Mousehole, του Cornwall. Είναι έξω από το κέντρο, πιο απόμακρο, αλλά δεν είναι τόσο δύσκολο να το βρείτε. Είναι λίγα τα σπίτια στην περιοχή. Το δικό μου είναι το δεύτερο παραλιακά στη σειρά, το πιο κοντινό στη θάλασσα.

ΜΠΡΟΥΝΟ

Εντάξει, λοιπόν. Σε έξι μέρες, θα τα ξαναπούμε εκεί. Ξέρω αρκετά καλά την περιοχή. Τη θυμάμαι από μικρός. Ερχόμασταν κάποια καλοκαίρια με τη μητέρα μου, όταν ήμουν παιδί. Της άρεσε να κάνουμε βόλτες εκεί. Είχε γνωριστεί και μιλούσε με τους φαράδες και τις γυναίκες τους.

ΕΡΙΚ

Με εκπλήσσετε, ήδη. Υπέροχα. Έχουμε πολλά να πούμε, απ' ό,τι φαίνεται. Θα σας περιμένω.

ΜΠΡΟΥΝΟ

Με μεγάλη μας ευχαρίστηση. Χάρηκα για τη γνωριμία. Σύντομα, στο επανιδείν.

Σκηνή Πέμπτη

(Στο σπίτι του Έρικ. Με τους φίλους του συζητούν στο καθιστικό. Χτυπάει η πόρτα.)

EPIK

Επιτέλους, ήρθαν. (Σηκώνεται κι ανοίγει) Καλωσορίσατε. Παρακαλώ, περάστε.

ΜΠΡΟΥΝΟ

Καλησπέρα σας. Ελπίζω να μη σας κάναμε να περιμένετε πολύ.

EPIK

Όχι, όχι. Κάθε άλλο. Είστε σχεδόν ακριβείς στην ώρα σας. Πώς είστε, αγαπητή Ελένα;

ΕΛΕΝΑ

Καλησπέρα σας, κύριε. Πολύ καλά. Σας ευχαριστώ. Υπέροχο σπίτι.

EPIK

Σας ευχαριστώ. Το μόνο που μου άφησαν οι γονείς μου. Εδώ μέσα θυμάμαι μαζί τους τα παιδικά μου χρόνια. Να σας συστήσω στους φίλους μας. Μπρούνο και Ελένα, Μάρτζι και Άντριου. Θυμάστε, φαντάζομαι το δικό μου. Τομπάιας.

MARTZI

Πώς;

ΑΝΤΡΙΟΥ

Τομπάιας, Μάρτζι. Ο Τόμπι.

ΕΛΕΝΑ

Μα, φυσικά και το θυμάμαι, κύριε.

ΜΠΡΟΥΝΟ

Μαρς. Έτσι δεν είναι;

EPIK

Ακριβώς. Πολύ σωστά. Μπορείτε να με αποκαλείτε Τόμπι, όπως σχεδόν όλοι οι φίλοι μου. Καθίστε. Να σας βάλω να πιείτε ένα Pimms;

ΕΛΕΝΑ

Ευχαριστώ, Τόμπι.

ΜΠΡΟΥΝΟ

Ευχαρίστως θα το δοκιμάσω κι εγώ.

ΕΡΙΚ

Είναι κλασσικό αγγλικό απεριτίφ. Δεν πίνετε;

ΜΠΡΟΥΝΟ

Αντιθέτως. Πίνω και μάλιστα, κάποιες φορές φτάνω σε υπερβάσεις. Οι συνθήκες της δουλειάς μου, επιτρέπουν να το δικαιολογώ. Απλώς, συνεχίζω την πορτογαλική οικογενειακή παράδοση. Στο σπίτι είχαμε πάντα ένα μπουκάλι ruby ή white Port. Μέχρι τώρα, κοντεύω τα τριάντα, δεν έχω δοκιμάσει κάτι που να μου αρέσει περισσότερο.

ΕΡΙΚ

Έχω ένα μπουκάλι Πόρτο. Το πίνουμε με το φαγητό. Να το ανοίξω.

ΜΠΡΟΥΝΟ

Όχι, όχι. Σας ευχαριστώ. Ευκαιρία να δοκιμάσω και το Pimms.

ΑΝΤΡΙΟΥ

Ωστε κατάγεστε από την Πορτογαλία. Τώρα δικαιολογείται το όνομά σας.

ΜΠΡΟΥΝΟ

Η καταγωγή της μητέρας μου. Ήταν από την Ribeira. Έμενε στην παλιά πόλη, πάνω στην Rua das Flores. Με τη δουλειά μου σιχάθηκα την κουζίνα της. Μαγείρευε υπέροχα εντόσθια, τα “Tripas à moda do Porto”, όπως τα έλεγε. Είναι η πορτογαλική σπεσιαλιτέ. Οι κάτοικοι του Πόρτο, λέγονται Tripeiros, «tripe eaters», αυτοί που τρώνε εντόσθια, επειδή τον 15ο αιώνα, όσα χρήματα έβγαζαν τα έδιναν για να χρηματοδοτηθούν οι εξερευνητικές αποστολές. Έτσι, κατέληγαν να τρώνε τα εντόσθια των ζώων.

MAPTZI

Αν και δεν θα τα δοκίμαζα ποτέ, ακούγεται εντυπωσιακό.

ΕΛΕΝΑ

Και όμως, είναι νοστιμότατα, αν εξοικειωθείς με την ιδέα. Άλλωστε, τρώγονται στις περισσότερες μεσογειακές και ανατολικές χώρες. Αποτελούν υπέροχο ορεκτικό.

MAPTZI

Μου φαίνεται πως το θέαμά τους τουλάχιστον πριν το μαγείρεμα θα είναι αποκρουστικό.

ANTPIOY

Μάρτζι, για τον Θεό.

MARTZI

Συγχωρέστε με, αν σας πρόσβαλα.

ΜΠΡΟΥΝΟ

Μην ανησυχείτε, καθόλου. Συνηθισμένα σχόλια κυριών. Μόνο η Ελένα φάνηκε σ' αυτά πιο εξοικειωμένη. Ειδικά, όταν παρακολουθεί τα λιοντάκια την ώρα που ανοίγουν τις κοιλιές των ζωντανών που τους πετάμε για τροφή. Χαίρεται να τα βλέπει να τρέφονται. Λες κι είναι τα μωρά της.

ΕΛΕΝΑ

Τα παραλέει. Η αλήθεια είναι, πως κάπου το παίρνεις απόφαση. Το βλέπεις με όλη του την απλότητα. Ο νόμος της φύσης. Στα πάντα συμβαίνει. Επιβίωση. Ποια η διαφορά να το φας αφού τεμαχιστεί και σερβιριστεί ψημένο; Κι εμείς σε λίγο θα φάμε. Απλώς, η διαδικασία αλλάζει. Τελικά, ποιο είναι πιο κοντά σε ιεροτελεστία;

ΕΡΙΚ

Είστε απίστευτα κυνική. Δεν θα μπορούσα να φανταστώ ότι θα το βλέπατε έτσι.

ΕΛΕΝΑ

Όπως είπε κι ο Μπρούνο, όλα έχουν να κάνουν με την εξοικείωση. Μια ιδέα είναι όλα. Έτσι κι η ζωή του τσίρκου. Κάπως μοιάζει με τη δική μας έξω.

ΕΡΙΚ

Πώς μπήκατε σ' αυτόν τον εργασιακό χώρο;

ΜΠΡΟΥΝΟ

Από παιδί θαύμαζα το τσίρκο. Μέσα στο μυαλό μου ήταν όλα μαγικά. Μου άρεσαν τα ακροβατικά και γελούσα όπως όλα τα παιδιά με τους παλιάτσους. Δεν μπορούσα όμως, να κατανοήσω πώς τα ζώα αντιδρούσαν στις ανθρώπινες επιταγές. Αυτή την υποταγή τους. Έφηβος, είχα ήδη αποφασίσει πως θέλω να γίνω κομμάτι όλου αυτού.

ΕΡΙΚ

Οι γονείς σας συμφωνούσαν; Συνήθως, αποτρέπουν μια τέτοια επαγγελματική επιλογή.

ΜΠΡΟΥΝΟ

Δυστυχώς, τους έχασα και τους δύο μετά από ένα δυστύχημα. Ήμουν πολύ μικρός τότε. Με μεγάλωσε η αδελφή της μητέρας μου. Στα είκοσί μου, ήμουν ακόμη άνεργος. Έκανα την αίτησή μου σ' ένα τσίρκο που είχε έρθει στην πόλη και με πήρανε στη μοναδική θέση που υπήρχε. Ούτως ή άλλως, δεν είχα ταλέντο για κάτι άλλο, εκτός από το ενδιαφέρον μου για τα ζώα.

ΑΝΤΡΙΟΥ

Και βλέποντας τι πραγματικά συμβαίνει; Ακούμε πολλά για τις συνθήκες ζωής όλων εκεί μέσα. Δυσκολίες, προκλήσεις, ατυχήματα... Δεν ήρθαν στιγμές αποστροφής, έστω αργότερα;

ΜΠΡΟΥΝΟ

Οι δυσκολίες, είναι σχεδόν όπως παντού, Παίρνεις απόφαση κάποιες συνθήκες και προχωράς. Μέχρι εκεί που αντέχεις. Ο μισθός πάντα σε κρατάει, όταν έχεις ανάγκη. Πιστέψτε με, αυτό που δεν έχω ξεπεράσει στιγμή και αποφεύγω να βλέπω, είναι η εκπαίδευση. Αυτό είναι το μόνο αντίθετο με τη φύση. Η ανθρωπίνη συμπεριφορά απέναντι στα ζώα είναι αποκρουστική. Όταν τα βλέπεις να τ' αφήνουν πεινασμένα, να τα χτυπάνε, για να τους υπακούσουν στα πάντα. Ο θεατής δεν το βλέπει αυτό. Συμβαίνει κάπως περίεργα, το ίδιο με τα παιδιά. Διαφορά ούτε στο σώμα, που εύκολα καλύπτεται ούτε στην ψυχή που κουρελιάζεται. Δεν τα βλέπει μικρά, να υποφέρουν γεμάτα εγκαύματα. Τα βλέπει μεγάλα, περήφανα, με γυαλιστερή πια τη γούνα τους να πηδάνε τις φωτιές που τους έκαψαν μέχρι να μάθουν την υποταγή. Αντάλλαγμα, το κυνήγι τους στο πιάτο. Ένα κομμάτι από την πραγματική ζωή στη ζούγκλα που δεν γνώρισαν.

ΕΛΕΝΑ

(Πλησιάζοντας στη βιβλιοθήκη, παίρνει στα χέρια της την τεφροδόχο.)

Περίεργο βάζο. Όμορφο είναι.

ΜΑΡΤΖΙ

(με τρόμο)

Ελένα, όχι αυτό. Αφήστε το προσεκτικά.

ΕΛΕΝΑ

Συγχωρέστε με που το άγγιξα. Καταλαβαίνω...

ΕΡΙΚ

Δεν φταίτε. Εγώ δεν σας ενημέρωσα. Δεν χρειάζεται να ανησυχείτε τόσο. Είναι η τεφροδόχος της μητέρας μου. Η τέφρα της είναι μέσα σ' αυτή.

ΕΛΕΝΑ

(Ξαφνιασμένη)

Απολογούμαι. Δεν ήξερα.

ΜΠΡΟΥΝΟ

Η αλήθεια είναι πως δεν είμαστε συνηθισμένοι σε κάτι τέτοιο. Πώς και αποφασίσατε την καύση της;

ΕΡΙΚ

Ήταν μια από τις επιθυμίες που είχε εκφράσει. Η αλήθεια είναι πως με βοηθάει και με καθοδηγεί ακόμα, σαν να είναι παρούσα.

ΜΠΡΟΥΝΟ

Κάτι σαν αυτό που λέγαμε πριν. Όπως γίνεται και με τα απομεινάρια των ζώων. Αποτεφρώνονται πριν τα πετάξουν. Μόνο που κάποια τυχαίνει να είναι ακόμα ζωντανά την ώρα που τα ρίχνουν στις φλόγες.

ΕΛΕΝΑ

Αυτό είναι πολύ διαφορετικό. Εδώ πρόκειται για άνθρωπο. Νομίζω πως δεν αισθάνομαι καλά. Μπρούνο, μήπως θα έπρεπε να γυρίσουμε;

ΕΡΙΚ

Μα τι λες, τώρα, Ελένα; Αυτό συνηθίζεται πια. Μη σε τρομάζει. Είχε ήδη πεθάνει. Δεν κάηκε ζωντανή ώστε να υποφέρει. Θα νιώσω άσχημα αν φύγετε.

ΑΝΤΡΙΟΥ

Εντάξει, ας αλλάξουμε θέμα. Τόμπι, τι λες; Να καθίσουμε στο τραπέζι; Δεν είναι ώρα; Δεν χρειάζεται να συνεχιστεί η συζήτηση αυτή τώρα.

ΕΡΙΚ

Ναι, βέβαια. Ελάτε. Παρακαλώ, καθίστε.

ΠΡΑΞΗ ΔΕΥΤΕΡΗ

Σκηνή Πρώτη

ΑΝΤΡΙΟΥ

Περιμένω συνεχώς το τέλος της κάθε εβδομάδας. Η πίεση στο γραφείο είναι μεγάλη. Ακούω τόσες περιπτώσεις ψυχοφθόρες, που κυριολεκτικά διαλύομαι. Ανάσα μόνο τα Σαββατοκύριακα. Χωρίς αυτό να σημαίνει πως οι σκέψεις σε εγκαταλείπουν. Κάποια περιστατικά με στοιχειώνουν τις νύχτες και δεν μ' αφήνουν από την ένταση να κλείσω μάτι.

ΕΠΙΚ

Θεωρείς πως μόνο σ' εσένα συμβαίνει; Όλους μας βασανίζουν σκέψεις. Ο καθένας μας αντιμετωπίζει προβλήματα. Διαφορετικά, αλλά η ένταση που δημιουργούν, ακόμα και για την πιο αδιάφορη κατάσταση, μας απασχολούν ώσπου να δοθεί η όποια λύση.

ΑΝΤΡΙΟΥ

Σίγουρα. Συμφωνώ. Έρχονται, όμως, στιγμές που σε ζηλεύω. Σκέφτομαι πόσο πιο ήρεμη θα ήταν η ζωή μου. Πόσο πιο ήσυχα θα κυλούσαν οι μέρες μου, ζώντας όπως εσύ.

ΕΠΙΚ

Τώρα καταλαβαίνεις τι λες; Τι ακριβώς πιστεύεις για μένα; Νομίζω πως ονειρεύεσαι λάθος. Δεν υπάρχει κάτι που θα χαρακτήριζε την καθημερινότητά μου έτσι όπως φαντάζεσαι.

ΑΝΤΡΙΟΥ

Συνήθως υπερεκτιμάμε αυτό που κάποιος άλλος έχει και ιδιαίτερα όταν διαθέτει άνεση σε χρόνο και χρήμα. Εδώ εγώ μιλάω για κάτι άλλο. Τη διάσταση της αντιμετώπισης των πραγμάτων από σένα.

ΕΠΙΚ

Δηλαδή;

ΑΝΤΡΙΟΥ

Τη χαλαρή θέαση για τα πιο εξωφρενικά που μπορεί να συμβούν. Αυτά που όλοι οι άλλοι θεωρούμε δύσβατα.

ΕΠΙΚ

Ακόμα δεν έχω καταλάβει τι λες.

ΑΝΤΡΙΟΥ

Εσύ, κάθεται στη βεράντα σου, βλέπεις τη θάλασσα ώρες ατέλειωτες και ζωγραφίζεις μια άλλη ζωή με λέξεις. Μπορείς να πλάθεις σενάρια για τον καθένα μας.

EPIK

Η αλήθεια είναι πως έτσι φαίνεται απ' έξω. Ξεχνάς το πρακτικό μέρος. Συνήθως, από έναν συγγραφέα λείπει κάτι για πολλούς αυτονόητο. Εκτός αν είναι σπουδαίος. Το να μπορεί να ξεχωρίζει το αν αυτά που γράφει μπορούν να συμφιλιωθούν με την πραγματικότητα και αν αυτά που του συμβαίνουν είναι πραγματικότητα.

ΑΝΤΡΙΟΥ

Αν σ' αυτό όμως είναι δεξιότηχνης, αγγίζει την υπέρβαση και μας οδηγεί όπου αυτός θέλει. Ανεξιχνίαστες οι σκέψεις που επηρεάζουν και τις πράξεις του.

EPIK

Είμαι πολλές στιγμές μπερδεμένος, αλλά αυτό μόνο καλό δεν μου έφερε ως τώρα...

ΑΝΤΡΙΟΥ

Αν εννοείς την περίοδο που θεωρήθηκες ψυχασθενής και νοσηλεύτηκες, αυτό δεν είναι και τόσο ανεξάρτητο από το συγγραφικό σου ταλέντο.

EPIK

Την έξαρση της φαντασίας μου, που διατηρούσα από παιδί σε εγρήγορση, τη χαρακτήρισαν παρανοϊκή σχιζοφρένεια. Κανείς δεν την αναγνώρισε σαν ταλέντο, Άντριου. Τώρα, θα κάνω ένα βήμα παρακάτω. Πιο τολμηρό, αλλά αναγκαίο. Κι εσένα, μπορώ να εμπιστευτώ πως θα κρατήσεις καλά το μυστικό μας. Όπως έκανες από τότε που είμασταν παιδιά. Κι είναι καιρός πια ν' ανανεώσουμε το δέσιμό μας. Μην αναφέρεις όσα για μένα ξέρεις και όσα αντιλαμβάνεσαι.

ΑΝΤΡΙΟΥ

Να μη φοβάσαι χωρίς λόγο. Η φαντασία, που συχνά σε φυλακίζει σε σκέψεις, ακατανόητες στους άλλους, ανεπίτρεπτες στην κοινή σύμβαση, είναι κατακριτέα. Άλλοι σε χλευάζουν, άλλοι σε κατηγορούν. Και κάποτε, τη γλυτώνεις απ' όλους. Θέλεις να αντιδράσεις και εύκολα θα μπορούσες. Εκεί που κανείς δεν το περιμένει. Δείξε το, λοιπόν. Απόδειξε τι μπορείς. Κάνε το. Κάτι παρόμοια αντιμετωπίζω στο γραφείο. Υποθέσεις όπου δεν διακρίνεις αλήθεια και ψέμα. Σηκώνεις τα χέρια ψηλά και τα παρατάς, με μια απλή απομάκρυνση και ουσιαστικά αποδίδεις αθώωση.

EPIK

Τώρα που το λες, είχες δίκη σήμερα το πρωί, έτσι δεν είναι; Πώς πήγε; Βγήκε τελικά το πόρισμα;

ΑΝΤΡΙΟΥ

Πήρε όλη τη μέρα πάλι. Έξι ώρες, μ' ένα μικρό διάλειμμα και στο τέλος ανατράπηκε η υπόθεση. Δεν είναι τόσο εύκολα, όσα έδειχναν τα πράγματα. Μάλλον πρόκειται για απάτη. Κάποια εξαγορά προσώπου εμπλέκεται. Πάμε για νέες ανακρίσεις. Υπάρχουν σοβαρές υπόνοιες για δολοπλοκία. Αργά ή γρήγορα, θα βγουν πολλά στη φόρα. Θα πάρουν καιρό με τις αναβολές ώστε να βγάλουν συμπεράσματα. Τι να σου λέω; Δύσκολα βγάζεις άκρη. Εδώ έχεις να κάνεις όχι με ένστικτα τρέλας, αλλά με καλοσχεδιασμένο οικονομικό έγκλημα. Δυστυχώς, σ' αυτού του είδους τις διαπλοκές, δεν εντοπίζονται αμέσως οι συνδέσεις των προσώπων μεταξύ τους.

ΕΡΙΚ

Εξαργτάται από το πόσο καλά δουλεμένη είναι μια απάτη. Κάποιες φορές, δεν σου έχει τύχει να ξεγελαστείς κι ενώ το καταλαβαίνεις, είναι ολοφάνερο, δεν υπάρχουν τα στοιχεία να αποδειχτεί;

ΑΝΤΡΙΟΥ

Σπάνια, αλλά συμβαίνει. Και όσο και να το παιδεύεις, δεν οδηγείσαι κάπου με σιγουριά και κλείνει η υπόθεση. Με το γράψιμο πώς πας; Προχωράς;

ΕΡΙΚ

Είμαι σε καλό δρόμο. Πολύ κοντά στο τέλος. Έχει σχεδόν ολοκληρωθεί. Μου έχει απομείνει το τελευταίο κεφάλαιο. Είναι και το πιο περίπλοκο στην περιγραφή του. Δεν πρέπει να φανεί σαν έγκλημα μια απόφαση θανάτου που έχει παρθεί για να τελειώσει. Θα ήταν περισσότερο απλοϊκό απ' ό,τι πρέπει.

ΑΝΤΡΙΟΥ

Έχεις κανονίσει κάποια ημερομηνία με εκδότη;

ΕΡΙΚ

Είναι ο ίδιος που συνεργάστηκα στο παρελθόν. Του έχω ήδη μιλήσει και είναι σε αναμονή. Του φάνηκε αρκετά ενδιαφέρον αυτή τη φορά. Ελπίζω σε δυνατό αποτέλεσμα.

ΑΝΤΡΙΟΥ

Πρέπει να βιαστείς, επομένως. Σε περιμένει επιτυχία, απ' ό,τι δείχνει.

ΕΡΙΚ

Τελειώνω, σου είπα. Αλλά δεν βιάζομαι. Θα εντυπωσιάσω σίγουρα. Αυτή τη φορά θα πετύχω. Θα γίνει πολύ καλή δουλειά. Τελικά, ο Μπρούνο βοήθησε. Η ύπαρξή του στη ζωή μου, φάνηκε χρήσιμη. Του χρωστάω και μια πληρωμή που υποσχέθηκα. Θα πάρει αρκετά.

ΑΝΤΡΙΟΥ

Έμεινες ικανοποιημένος από τις πληροφορίες που σου έδωσε;

ΕΠΙΚ

Από όλα. Όχι μόνο όσα ήθελα, αλλά και πολλά παραπάνω. Έφτασε να μου μιλάει μέχρι και για τα πιο προσωπικά του. Από την παιδική του κιόλας ηλικία. Είχε πολλή ανάγκη, τελικά, να μιλήσει, να μοιραστεί με κάποιον ανοιχτά. Είπαμε κάμποσα. Αυτά που έπρεπε, τα έμαθα. Τελειώσαμε.

ΑΝΤΡΙΟΥ

Επομένως, περιμένουμε όλοι την έκπληξη.

ΕΠΙΚ

Οι εκπλήξεις ποτέ δεν τελειώνουν. Θα δεις σύντομα τι εννοώ. Δουλεύω πιστεύοντας στα καλύτερα. Κι ό,τι έρθει.

ΑΝΤΡΙΟΥ

Στο εύχομαι, φίλε μου.

ΑΝΤΡΙΟΥ

Ωραία ήταν προχθές στο τραπέζι. Περάσαμε καλά.

ΕΡΙΚ

Πράγματι. Ήταν όμορφη βραδιά. Πώς σου φάνηκε το ζευγάρι;

ΑΝΤΡΙΟΥ

Είχαν αρκετό ενδιαφέρον. Εκτός από επαγγελματικά και σαν παρουσίες.

ΕΡΙΚ

Τι εννοείς σαν παρουσίες; Δεν βρήκα κάτι το ιδιαίτερο. Απλοί. Τι ήταν αυτό το τόσο ενδιαφέρον που είχαν για να σχολιαστεί;

ΑΝΤΡΙΟΥ

Είναι όμορφο ζευγάρι, αλλά αρκετά διαφορετικοί. Σαν χαρακτήρες, εννοώ. Μου φάνηκαν κάπως αταίριαστοι. Αυτός συνεσταλμένος ενώ αυτή δείχνει ώριμη και τολμηρή.

ΕΡΙΚ

Κι όμως, δείχνουν πολύ δεμένοι. Μπορεί να ισορροπεί και να συμπληρώνει ο ένας τον άλλο. Δεν νομίζεις;

ΑΝΤΡΙΟΥ

Δεν θα 'λεγα τόσο. Σαν κάτι να λείπει. Κάτι σαν να μη δένει. Έντονες αντιθέσεις. Άποψή μου.

ΕΡΙΚ

Αντιλήφθηκες κάτι και θέλεις να μου το πεις με τρόπο;

ΑΝΤΡΙΟΥ

Άστο. Δεν είναι ώρα. Κάτι σαν διαίσθηση. Μια ιδέα, μόνο.

ΕΡΙΚ

Δεν σε καταλαβαίνω. Τι θες να πεις; Μίλα πιο καθαρά. Εξήγησέ μου πού το πας;

ΑΝΤΡΙΟΥ

Φαινόταν ξεκάθαρα πως συνεννοείστε πιο εύκολα. Θέλω να πω, οι κώδικές σας είναι πιο ταιριαστοί. Πιο κοντινοί. Σε άλλο επίπεδο. Ίσως θέμα παιδείας. Δεν ξέρω.

ΕΡΙΚ

Η αλήθεια είναι πως είναι πολύ θηλυκό. Έχει μια πονηράδα στην έκφραση.

ΑΝΤΡΙΟΥ

Εσύ το βλέπεις πονηράδα. Εγώ θα το προχωρήσω λίγο παρακάτω. Αν μου επιτρέπεις, φίλε μου, πρόκειται για επικοινωνία. Πώς να στο πω; Ερωτική. Ταιριάζετε πιο πολύ σαν ζευγάρι.

ΕΠΙΚ

Με εκπλήσσεις. Από τι κατάλαβες κάτι τέτοιο;

ΑΝΤΡΙΟΥ

Το λέγαμε και με τη Μάρτζι. Ήταν σ' εμάς ξεκάθαρο. Όταν παρατηρείς κάτι απ' έξω, γίνεται πιο διακριτό.

ΕΠΙΚ

Έδειχνα να τη φλερτάρω;

ΑΝΤΡΙΟΥ

Λιγότερο εσύ. Απλώς τσίμπαγες. Εκείνη, αντιθέτως. Δεν έκρυβε την έλξη της από σένα.

ΕΠΙΚ

Διαισθανόμουν κάτι, αλλά δεν ήθελα να το παραδεχτώ. Νόμιζα πως ήταν ιδέα μου, γιατί στ' αλήθεια είναι πολύ ελκυστική. Ελπίζω να μην φάνηκε κάτι τέτοιο και στον Μπρούνο.

ΑΝΤΡΙΟΥ

Μπα. Ούτε κατά διάνοια. Φαίνεται πολύ αγνός για να πάει το μυαλό του σε κάτι τέτοιο. Είναι ανώριμος για εκείνη. Χειρίζεται εύκολα τον οποιοδήποτε η Ελένα. Πολύ περισσότερο έναν τύπο που την έχει ανάγκη να τον καθοδηγεί. Δεν σου κρύβω, πως έπιασα πολλές φορές το βλέμμα της περίεργα καρφωμένο πάνω σου. Με έκανε να την παρατηρώ.

ΕΠΙΚ

Μου βάζεις ιδέες που δεν πρέπει. Ξέχνα το. Ούτως ή άλλως, δεν θα την ξαναδώ, μάλλον.

ΑΝΤΡΙΟΥ

Πού ξέρεις; Γιατί όχι, άλλωστε; Θα μπορούσατε να κρατήσετε μια επαφή. Δεν θα τους καλέσεις στη παρουσίασή σου όταν γίνει;

ΕΠΙΚ

Καλή ιδέα. Ναι. Θα ‘πρεπε. Θα το χαρούν. Ειδικά εκείνος.

ΑΝΤΡΙΟΥ

Άνετα θα περαστεί για αδελφός σου. Εκτός από το επίθετο, μοιάζετε και στην έκφραση. Πόση σύμπτωση, στ’ αλήθεια, ε;

ΕΠΙΚ

Το επίθετο, μην το αναφέρεις, σε παρακαλώ. Με ψευδώνυμο δουλεύω. Θέλω να διώξω την προηγούμενη κατάρα της συγγραφικής μου ανυπαρξίας.

ΑΝΤΡΙΟΥ

Το καταλάβαμε, νομίζω. Όσο για την Ελένα, ήταν ως φαίνεται προγραμματισμένο να γίνει η συνάντησή σας. Το ‘θελε η τύχη να βρεθείτε. Κάποια πράγματα προσχεδιάζονται όταν συνδυαστεί το κάρμα με τη θέληση. Να είσαι σίγουρος, λοιπόν, πως η Ελένα θα το χαρεί περισσότερο.

ΕΠΙΚ

Όλα αυτά τα λες με βεβαιότητα. Λες και θα τη διεκδικήσω. Δεν είμαι ο τύπος που θα μπω στη μέση να τους χωρίσω.

ΑΝΤΡΙΟΥ

Μην ανησυχείς. Απ’ ό,τι φάνηκε, μάλλον από εκείνη να το περιμένεις. Και τότε...

ΕΠΙΚ

Τι θα γίνει τότε;

ΑΝΤΡΙΟΥ

Θα δικαιωθούν οι υποψίες όλων μας.

ΕΠΙΚ

Ωραίες σκέψεις μου βάζεις. Και περνάνε από το μυαλό μου ανεξέλεγκτες. Να μην μπορέσω να κοιμηθώ απόψε. Έχεις ώρα να πιούμε μια μπύρα; Μη μ’ αφήσεις μόνο.

ΑΝΤΡΙΟΥ

Ναι. Η Μάρτζι έχει βάρδια και θα περάσει όλη τη νύχτα στην κλινική απόψε. Έχουμε χρόνο.

ΕΠΙΚ

Τέλεια. Θα με βοηθήσεις πολύ. Ξέρεις πως με τρελαίνει η μοναξιά τα βράδια.

ΑΝΤΡΙΟΥ

Πες μου το τέλος που βρήκες να δώσεις. Εκτός αν το κρατάς μυστικό. Σ' αυτή θα το 'λεγες, άραγε;

EPIK

Η μάνα μου ήδη το ξέρει.

ANTPIOY

Έρικ. Δεν λέω για εκείνη. Πέθανε. Την Ελένα, εννοώ.

EPIK

Όσο για την Ελένα, θα έβρισκε να μου προτείνει κάτι δικό της. Και σίγουρα δεν θα διαφωνούσα. Με χαρά θα το άφηνα πάνω της. Την έχω ικανή για όλα.

ANTPIOY

Αναμφίβολα. Γιατί όχι, άλλωστε;

(Χτυπάει έντονα η πόρτα. Ο Έρικ ανοίγει και παρουσιάζεται η Ελένα, συντετριμμένη.)

ΕΛΕΝΑ

Είναι αδύνατον. Ο Μπρούνο... Δεν μπορώ να το αντέξω. Δεν μπορεί να συνέβη. Πώς;

(Οι δυο άντρες, σηκώνονται αναστατωμένοι.)

ΕΡΙΚ

Τι έγινε; Μα τι έπαθες;

ΕΛΕΝΑ

(με λυγμούς)

Ο Μπρούνο... Σήμερα το πρωί... Έβαλε φωτιά. Κήκε. Πάει.

ΑΝΤΡΙΟΥ

Τι εννοείς; Τι θες να πεις; Μίλα καθαρά.

ΕΛΕΝΑ

Με έστειλε στην αγορά να πάρω ένα κρασί για το βράδυ. Ξεχάστηκα λίγο παραπάνω στην αγορά χαζεύοντας γύρω... Επιστρέφοντας, είδα κόσμο πολύ μαζεμένο. Μύριζε έντονα καμένο. Φωτιά. Τον βρήκαν απανθρακωμένο. Όλοι όσοι ήταν εκεί, ως εκείνη τη ώρα, μιλούσαν για εμπρησμό.

ΕΡΙΚ

Μα νόμιζα πως... Δεν μπορεί. Το έγγραφα. Το πιο πιθανό ήταν να κλειδωθεί σε κλουβί να τον κατασπαράζουν...

ΑΝΤΡΙΟΥ

Τι νόμιζες, Έρικ; Τι λες; Παραλογίζεσαι. Δεν είναι ώρα γι' αυτά που είπαμε πριν. Καμιά σχέση. Συγχώρεσέ τον. Έχει τρομοκρατηθεί. Είναι σε σοκ. Ελένα μου, προσπάθησε να ηρεμήσεις. Πες μου. Θα σε ρώτησε η αστυνομία.

ΕΛΕΝΑ

Με ανέκριναν ώρες. Πριν λίγο τέλειωσα και μ' αφήσανε. Τα πορίσματά τους μέχρι στιγμής, οδηγούν σε πιθανή αυτοκτονία. Δεχόταν μεγάλη πίεση λόγω οικονομικής δυσχέρειας. Μου τα έλεγε. Το πάλευε. Έβλεπα και βίωνα έντονα την κατάθλιψή του. Έπινε πολύ και περνούσε ώρες αμίλητος. Συχνά, τότε στο μεθύσι του, τότε στο παραμιλητό του, ίδρωνε και μιλούσε για φλόγες. Έγινε, τελικά, το πυρκαγόλωμα των φόβων του. Τον κυνηγούσαν. Βασανιζόταν πολύ στις σκέψεις του. Μου έλεγε

για φαντασιώσεις που του κλόνιζαν το μυαλό από παιδί. Τα πήρε μαζί του πια. Χάθηκε.

ΑΝΤΡΙΟΥ

Σου είπε κάτι το βράδυ πριν; Το σκεφτόταν έντονα μήπως και κάτι είπε, κάτι του ξέφυγε, κάποιο υπονοούμενο; Ή μήπως δέχτηκε πίεση από κάποιον; Ίσως ήταν θύμα εκβιασμού;

ΕΛΕΝΑ

Δεν αντιλήφθηκα τίποτα τέτοιο. Θα το καταλάβαινα αμέσως, έχοντας κατά νου τα όσα έλεγε όταν ήταν μεθυσμένος ή όποτε βρισκόταν σε κατάθλιψη. Απλώς, το είχε πάρει απόφαση να το κάνει. Και ήρθε η ώρα.

ΑΝΤΡΙΟΥ

Έλα, ησύχασε, τώρα. Βρες τη δύναμη να το παλέψεις, για να σταθείς. Θα μείνεις μαζί μας εδώ απόψε.

ΕΛΕΝΑ

Μα...

ΑΝΤΡΙΟΥ

Δεν θα πας πουθενά. Ο Έρικ δεν θα ενοχληθεί.

ΕΡΙΚ

Και βέβαια θα μείνεις. Δεν δέχομαι κουβέντα. Κρεβάτι έχω. Θα 'ρθει και η Μάρτζι το πρωί. Άλλωστε, πού αλλού θα μπορούσες να διανυκτερεύσεις; Αύριο βλέπουμε.

ΕΛΕΝΑ

Δεν είχε κανέναν δικό του. Μόνο κατάλοιπα αναμνήσεων. Είχε ιδέες που σέρνονταν αρρωστημένες μέσα του. Τον κύκλωναν και τον φυλάκιζαν στους ίδιους φόβους που έτρεφε. Κι έμενε απαθής. Του άρεσε να παριστάνει τον νεκρό κάποιες φορές. Πίστευε πως ζούσε μια κατάρρα. Έλεγε πως η ζωή και η αλήθεια είναι ο ουρανός και πως ζώντας μέσα σε κλουβί πεθαίνεις, αλλά δεν μπορείς να έχεις περισσότερα απ' όσα αγαπά η καρδιά σου. Μόνος του ήταν κι έφυγε.

ΑΝΤΡΙΟΥ

Κι εσύ; Ήσουν δίπλα του. Τον φρόντιζες σε όλα. Σταμάτα να παραλογίζεσαι. Ήταν ευτυχισμένος μαζί σου. Έτσι δεν είναι;

ΕΛΕΝΑ

Με αγαπούσε. Πολύ. Μ' εμπιστευόταν. Έπρεπε να είχα πάρει τα όσα έλεγε πιο πολύ στα σοβαρά. Αλλά με ξεγελούσε η διάθεση που είχε όταν ήταν με κάτι απασχολημένος και κυρίως μαζί με φίλους. Επεδίωκε να είμαστε ανάμεσα σε κόσμο. Έχω ξεχάσει να ζω μόνη και φοβάμαι. Από πού θα ξαναρχίσω πάλι;

EPIK

Έλα. Σταμάτα τώρα. Πρέπει να ησυχάσεις. Θα σου στρώσω να κοιμηθείς. Εμείς θα μείνουμε εδώ.

EAENA

Δεν μπορώ ν' αρθρώσω λέξη πια. Σας ευχαριστώ για όλα.

ANTPIOY

Μη σκέφτεσαι τίποτα. Να ξέρεις πως θα είμαστε κοντά σου σε ό,τι χρειαστεί.

EPIK

Πάντα, Ελένα. Δίπλα σου σε ό,τι θελήσεις.

EAENA

Το πιστεύω. Αν και έχω περάσει πολλά και σίγουρα όχι εύκολα ως τώρα και αναζητούσα σταθερότητα κάπου, έχω μάθει πως οι αλλαγές μας δυναμώνουν. Ακόμα κι αν χάνεις ανθρώπους. Θα πέσω. Με κούρασε αυτή η μέρα.

(Ο Έρικ και η Ελένα στο σπίτι, ετοιμάζουν φαγητό στους Άντριου και Μάρτζι.)

MARTZI

Λέτε να στρώσουμε το τραπέζι έξω; Δεν είναι άσχημη βραδιά.

ELENA

Κάνει λίγο ψύχρα. Δεν το καταλαβαίνεις αμέσως, αλλά φέρνει υγρασία η θάλασσα. Ας το κρατήσουμε ακόμα μέσα. Έχουμε μέρες να το χαρούμε.

MARTZI

Ναι. Συμφωνώ. Μπορούμε να περιμένουμε να μπει καλά η άνοιξη. Ξεγελάει την ψύχρα το ζακετάκι...

Μ' αρέσει πολύ το φόρεμά σου. Σου πάει το χρώμα. Είναι καινούριο;

ELENA

Α, ναι. Σ' ευχαριστώ πολύ, Μάρτζι. Πριν μια εβδομάδα το αγόρασα. Είπαμε με τον Έρικ, μια και... μπορούμε να λέμε επίσημα το ότι είμαστε μαζί πια... να αρχίσω να ξαναφροντίζω τον εαυτό μου λίγο παραπάνω.

MARTZI

Έχετε δίκιο. Και είναι κρίμα. Είσαι πολύ όμορφη και είστε τόσο καλά μαζί. Το παρελθόν δεν θ' αλλάξει.

ELENA

Τι ειρωνεία, όμως... Γράφαμε με διαφορετικούς τρόπους, σαν προάγγελοι θανάτου κι οι δυο μας. Βασανιζόμουν μέσα μου μαζί του. Διαισθανόμουν συχνά τον θάνατό του. Δεν ήταν πραγματικά ευτυχισμένος ποτέ. Δεν του δόθηκε η ευκαιρία. Αυτός που στο τσίρκο της ιστορίας μας εκπάιδευε τα σκυλιά και τα λιοντάρια να πηδούν τις φλόγες χωρίς να καούν, αποφάσισε να καεί. Είχε πει πως δεν άντεχε να τα βλέπει. Πριν προλάβουν από ένστικτο να τον τιμωρήσουν τα ζώα που αγάπησε, έφυγε. Είναι ντροπή να μιλάω γι' αυτό με ανόσια σχήματα λόγου. Είναι κουβέντες αχρείαστες για όλους τώρα.

ANTPIOY

Ήταν να γίνει. Η μοίρα δεν στάθηκε με το μέρος του. Πέρασε καιρός από τότε. Σχεδόν μισός χρόνος. Δεν βρέθηκε κάτι. Κανένα στοιχείο απόδειξης για κάτι άλλο εκτός από αυτοκτονία. Χαθήκαν όλα μαζί του. Εσείς πρέπει να συνεχίσετε τη ζωή σας. Να ζήσετε μαζί όσα ονειρευτήκατε.

EPIK

Δεν θέλω να έχουμε τύψεις γι' αυτό που συνέβη μεταξύ μας. Εκείνος έφυγε για πάντα. Κρατώ στα χέρια μου αυτό που μου άφησε. Μου χάρισε ευτυχία άθελά του. Νιώθω πως λίγο από την ψυχή του κατάρφερα και κράτησα μέσα από το βιβλίο. Λες και το ένιωθα. Το δημιουργούσα ανάμεσα στις γραμμές που γέμιζαν τα βράδια μου. Λέξη λέξη. Είναι η συνέχεια για εμάς αυτό. Η συνέχεια όσων έγιναν και η αρχή όλων των επόμενων που ελπίζει καθένας μας.

MAPTZI

Δεν νομίζω πως είναι βολική αυτή η συζήτηση για την Ελένα, όπως εξελίχθηκε.

ELENA

Είναι εντάξει, Μάρτζι. Καλό είναι να συζητιέται. Βοηθάει το άκουσμά του. Κατάρφερα να το συγκρατώ, χωρίς να σημαίνει πως ξέχασα. Με πονά όπως τον καθένα μας ο χαμός. Αλλά, παρ' όλο που δεν πρόλαβα να μάθω περισσότερα για εκείνον και τους δικούς του, αν κάπου υπήρχαν, δεν θέλω να τον ξεχάσω. Θα ήταν σαν να μην έζησα ποτέ μαζί του. Η ύπαρξη του Έρικ στη ζωή μου, ξεκίνησε σαν μια μυστική συμφωνία. Στέκεται πλάι μου σε όλα. Ξέρει να κρατά το χέρι των ανθρώπων του, αφήνοντάς τους ελεύθερες τις επιλογές.

EPIK

(μιλάει αργά ενώ βάζει κρασί σε όλους)

Την Ελένα, την αγαπώ. Ένιωσα να δεσπόζει στη ζωή μου, από τη στιγμή που τη συνάντησα. Μέσα μου, κυριάρχησε σαν γυναίκα. Γοητευτικά επιβλητική η παρουσία της, επικρατεί στο είναι μου όπως ακριβώς η μητέρα. Ανήκουμε ο ένας στον άλλο. Ό,τι έχω δικό μου, είναι δικό της. Δεν πρόκειται να ζητήσω κάτι άλλο πια. Τα έχω όλα μαζί της. Κάθε μου πράξη, κάθε μου έργο της ανήκει. Πλάι της, θέλω να ξεκουράζω εκτός από το κορμί και το μυαλό. Να αφήνομαι, να ξεχνιέμαι, να παραλύω, να καίγομαι μέχρι να αφήσω την τελευταία μου πνοή φιλώντας τα χείλη της. Από αυτά τα χείλη που ξέρουν να με διοικούν, θέλω να διαβαστεί το βιβλίο που ξεκίνησα και εκείνη έγραψε δίπλα μου το τέλος του. Ένα τέλος, που εκείνη επέλεξε να δοθεί, δικαιώνοντας την ύστερη επιθυμία αυτής της πρώτης μου μάνας, χωρίς να την έχει γνωρίσει. Η Ελένα, καθοδηγώντας με έγγραφα, ώσπου οι δικές της ιδέες άρχισαν να αποτυπώνονται ολοζώντανα στις σελίδες. Με συνεπήρε τόσο, που αποσύρθηκα. *(υψώνει το ποτήρι του σε πρόποση)* Σ' εσένα, αγαπημένη.

ANTPIOY

Σου το 'χα πει κάποτε. Θυμάσαι, νομίζω. Ταιριάζετε. Σε συμπληρώνει. Θα έπρεπε, λοιπόν, έτσι ακριβώς να γίνει. Ας πιούμε για σας, λοιπόν. Σε όλα μαζί. Κι αν ποτέ θελήσετε, μπορώ να ψάξω για την οικογένεια του νεαρού. Αν κάποιος υπάρχει, θα ήθελε να γνωρίζει, ίσως.

ΕΛΕΝΑ

Απ' ό,τι είχα καταλάβει, οι δεσμοί του είχαν κοπεί. Κάποιοι, οι πιο κοντινοί του είχαν πεθάνει και οι υπόλοιποι είχαν χαθεί. Μάλλον, δεν ήθελαν να έχουν σχέσεις με έναν μέθυσο του τσίρκου.

MAPTZI

Ας πιούμε στη συνέχεια της ιστορίας σας.

ΕΛΕΝΑ

Και σ' ένα βιβλίο δικό μας. Δημιούργημα ολόδικό μου, όπως ο αγαπημένος μου θέλησε να είναι. Ας πιούμε στο να πετύχει κι αυτό με όλα τα άλλα που ως τώρα το συνοδεύουν.

ΠΡΑΞΗ ΤΡΙΤΗ

Σκηνή Πρώτη

ΕΛΕΝΑ

(Καθισμένη σε μια καρέκλα, απευθύνεται στους θεατές. Κρατά ένα βιβλίο και η τεφροδόχος πλάι της.)

Χρόνια αναμονής για την ώρα αυτή που βρίσκομαι ενώπιόν σας. Έπραττα και έγγραφα. Τον τελευταίο καιρό, πλάι στον σύντροφό μου, που βρίσκεται ανάμεσά σας εδώ σήμερα. Θέλω να τον ευχαριστήσω μέσα από την καρδιά μου, για το ότι μου στάθηκε σε ό,τι χρειαζόμουν, σε όλες τις αποφάσεις που έπαιρνα κατά τη συγγραφή μου ενώ σεβάστηκε και δεν διάβασε ούτε μια σελίδα του ως τώρα. Σ' ευχαριστώ, Έρικ.

Οι φήμες ήδη λένε ότι είναι ένα στοιχειωμένο βιβλίο. Ότι γράφω για μύθους φαντασμάτων, δαιμόνων και πνευμάτων, που συνδέονται με το όνομα εκείνου. Το όνομα του θύματός μου, του ήρωά σας. Ίσως να είναι. Όμως, για μένα, όχι. Είναι ξεκάθαρα όλα.

Ένας από τους αγαπημένους μου, που χάθηκε πρόσφατα, ξεψυχώντας, παραμιλούσε απευθυνόμενος ποιος ξέρει σε ποιον απ' όλους τους εχθρούς της φαντασίας του, που έλεγε πως τον κυνηγούσαν:

(Ακούγονται οι φωνές του Μπρούνο και της μητέρας του Έρικ.)

ΜΠΡΟΥΝΟ

Είναι σαν να βλέπεις, μόνο εσύ, τι γίνεται, μέσα απ' το σπασμένο κρύσταλλο που σου 'κοψε τη φλέβα.

ΜΗΤΕΡΑ

Να παρακολουθείς τη διαδρομή του θανάτου σου.

ΜΠΡΟΥΝΟ

Να κυλάει ανάμεσα από τα δάχτυλά σου η ίδια σου η τέφρα, το χρώμα σου, σαν να παίζεις με την άμμο.

ΜΗΤΕΡΑ

Να περπατάς, να χορεύεις, να πατάς πάνω στη στάχτη σου.

ΜΠΡΟΥΝΟ

Να ζητάς με απόγνωση να βρεις ένα παράθυρο για λίγο φρέσκο αέρα.

ΜΗΤΕΡΑ

Κι όλο αυτό να σε στραγγαλίζει, χωρίς να μπορείς να ουρλιάξεις.

ΜΠΡΟΥΝΟ

Να σ' έχουν καταραστεί να πονάς και πεθαμένος.

ΜΗΤΕΡΑ

Να περιμένεις ν' ακουστεί άλλη μια φωνή, μια στριγκλιά που να σκοτώνει ό,τι σε σκότωσε. Ακόμα καλύτερα, θα μπορούσε να ζητήσει να ακουστεί ένα παραλήρημα ομολογίας του εγκλήματος από τη φωνή του θύτη.

ΕΛΕΝΑ

Μοίρα κοινή οι δυο τους. Θυμήθηκα την ιστορία του πατέρα του αγαπημένου μου. Πλήρωσε για μια ζωή και την έσωσε. Αγόρασε τη μοίρα. Έτσι και με τον Μπρούνο. Πήραμε το τελευταίο κομμάτι της ζωής του και το κρύψαμε σε λίγες γραμμές. Στάχτη αυτή, στάχτη αυτός, στάχτη και το βιβλίο. Μόνο τα κεριά έμειναν να καίγονται και να καίνε την ιστορία του καθενός μας.

Στο τελευταίο του παραλήρημα, του υποσχέθηκα πως θα αναλάβω εγώ να εκπληρώσω τις επιθυμίες του, που ο θάνατος θα εμπόδιζε τον ίδιο. Κι αυτό, το κάνω απόψε, γιατί χρωστάω να του πω πως με βοήθησε πολύ στο να είμαι αυτή τη στιγμή μπροστά σας και να παρουσιάζω το πρώτο μου βιβλίο, που ήδη οι πωλήσεις του έχουν εκτοξευτεί στα ύψη. Θα μπορούσε να πει κανείς, ότι η ιστορία αυτή πρόκειται για ένδειξη μιας ζοφερής περιγραφής των κρυφών επιθυμιών μας. Την επικράτηση του αρχέγονου ενστίκτου του φόνου, που καταπιέσαμε και αφεθήκαμε να παρατηρούμε αποκλειστικά από τα ζώα. Μια παρατήρηση, που καταλήγει συνήθως σε θρήνο λατρείας και εκφράζουμε με χειροκρότημα. Μια μελωδία ουρλιαχτό, που τραβάει και συνοδεύει καθένα μας ξεχωριστά στο τέλος.

Κάπου, ο ήρωάς μου, αυτός που τάζε τα λιοντάρια για να βρίσκουν δύναμη, να πηδούν τυφλά, μέσα από τα αναμμένα στεφάνια χωρίς να καούν, έλεγε για τα δώρα τους. Την τροφή τους. Μετά το τελευταίο χειροκρότημα του κόσμου, τα υποστατικά έμεναν άδεια. Την επόμενη μέρα, φόρτωναν ξανά τα άλογα. Τροφή. Τα υποστατικά και πάλι άδειαζαν. Σκότωναν για να πάρουν δύναμη. Πάντα έτσι γίνεται. Μια οδυνηρή συνθήκη ζωής. Για όλους. Αυτή που υποθάλπει ή προκαλεί τη συντριβή του άλλου - τον φόνο. Διαδικασία εγκληματογένεσης. Η πράξη αυτή είναι συνεπής με μια δική της κρυμμένη λογική. Ο ίδιος δεν έμαθε ποτέ σε τι έφταιξε. Δεν είχε την ευκαιρία να πληροφορηθεί για τη δίκη που έγινε ερήμην του και την απόφασή της. Ο θάνατός του επισφράγισε τα λάθη που διέπραξαν σε βάρος του. Ήταν μέρος του τσίρκου η ζωή του. Κι αυτός ο ίδιος, η βορά του. Μοιάζανε σαν μάνα με γιο και τους σημάδεψε η ίδια τύχη. Σκόρπια η ζωή τους σαν τη στάχτη τους. Η τέφρα της, τέφρα του. Έγινε η θέλησή της. Το τελευταίο ξόδι κι η μελωδία του σε παύση. Αυτό ήταν το έξω της που αναζητούσε. Γράφτηκαν οι σελίδες. Ήταν γραφτό.

(Σηκώνεται, κρατώντας την τεφροδόχο, πλησιάζει το κοινό και σκορπάει την τέφρα.)